

यदितुर्कर्मते इव प्रकाशप्रकाशकयोः सुखज्ञानयोरेकात्माधिष्ठानत्वमिष्टं तर्हि तद्वदेव युगपज्ज्ञानानुपलब्धिर्लिङ्गेन सिद्धं मनोनामकमात्मातिरिक्तद्रव्यांतरं अभ्युपेयं तेन विना आत्मनितसंयोगवैजात्यसिद्धस्य कार्यवैजात्यस्योदयासंभवादिति शङ्कते किंनेति ॥ १७ ॥ उत्तरमाह यदिति यत्परमतप्रसिद्धं आत्मरूपं द्रव्यं सुखदुःखादिगुणानामाश्रयभूतं तत्तदेहसंश्रयणेन स्थूलसूक्ष्मशरीररूपोपाध्यालंबनेन हेतुना अन्वितं बुद्ध्यादियुक्तं भवति आत्मनि सुखादिभानं अवस्थात्रयोपाधिकं न स्वाभाविकं अवस्थांतरगतस्य सुखादेरवस्थांतरदर्शनाभावात् तत उपाधिविशिष्टमात्मद्रव्यं करणैर्वक्ष्यमाणैरधिष्ठितं सत् भोगान्भुंक्ते तथा च श्रुतिः आत्मैन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्मनीषिण इति यथाविधिकर्मानुरूपं ॥ १८ ॥ ज्ञानं रूपाद्याकाराधीवृत्तिः तेन तत्साधनानीन्द्रियाणि गृह्यन्ते बुद्धिः कर्त्रादिधर्मकं विज्ञानं विज्ञानं यज्ञंतनुत इति श्रुतेः मनः सर्वबाह्यकरणानुयाहकमंतःकरणं भोगाधिकरणे देहे एतेन विकारभाजां कर्त्रादीनां करणत्ववचनेन तदितरदकर्त्रात्मकमधिष्ठानं विवेचितं ॥ १९ ॥ द्वितीयप्रश्नोत्तरमाह मनसेति विषयस्य ग्राहकत्वेनाय

किं न गृह्णासि विषयान् युगपत्त्वं महामते ॥ एतावदुच्यतां चोक्तं सर्वं पन्नगसत्तम ॥ १७ ॥ सर्प उवाच यदात्मद्रव्यमायुष्मन् देहसंश्रयणान्वितं ॥ करणाधिष्ठितं भोगानुपभुंक्ते यथाविधि ॥ १८ ॥ ज्ञानं चैवात्र बुद्धिश्च मनश्च भरतर्षभ ॥ तस्य भोगाधिकरणे करणानि निबोध मे ॥ १९ ॥ मनसा तात पर्येति क्रमशो विषयानि मान् ॥ विषयाय तनस्येन भूतात्मा क्षेत्रनिःसृतः ॥ २० ॥ तत्र चापि न रव्याघ्रमनोजंतोर्विधीयते ॥ तस्माद्युगपदत्रास्य ग्रहणं नोपपद्यते ॥ २१ ॥ स आत्मा पुरुष व्याघ्रभ्रुवोरंतरमाश्रितः ॥ बुद्धिद्रव्येषु सृजति विविधेषु परावरां ॥ २२ ॥ बुद्धेरुत्तरकालाच वेदना दृश्यते बुधैः ॥ एष वै राजशार्दूलविधिः क्षेत्रज्ञभावनः ॥ २३ ॥ युधिष्ठिर उवाच मनसश्चापि बुद्धेश्च ब्रूहि मे लक्षणं परं ॥ एतदध्यात्मविदुषां परं कार्यं विधीयते ॥ २४ ॥

तनं स्थानं इन्द्रियं तस्येन मनसा करणेन भूतात्मा जीवः क्षेत्रात् तेन तेन द्वारेण निःसृतः क्रमश इमान् रूपादीन् पर्येति अनेन अन्यत्र मना अभूवना श्रौषमन्यत्र मना अभूवना पश्यमित्याद्यनुभवस्य श्रुत्यैव प्रदर्शितत्वा न्मनोनामव्यापकं करणं सिद्धं ॥ २० ॥ तत्रेति तच्च मनः तत्र विषयग्रहणे कर्तव्ये सति विधीयते बुद्ध्या कर्त्र्या व्यापारा विष्टं क्रियते ऽतो व्यापारकालभेदान् मनोयुगपद्विषयान् गृह्णातीत्यर्थः ॥ २१ ॥ बुद्धेरपि परमैर्यत्त्वमाह स इति यो बुद्धिमन इन्द्रियैः करणैरुपेतः सन् भोक्ता स्वतस्त्वभोक्तेत्युक्तः स आत्मा भ्रुवोरंतरमाश्रित इति गुरुक्तयुक्त्या तदुपासकस्य तदुपलब्धिस्थानमुक्तं बुद्धिद्रव्येषु रूपादिमत्सु ग्राह्येषु सृजति प्रेरयति अयस्कांत इव लोहं परावरां आत्मानात्मविषयत्वेनोत्तमाधमां कुलालश्चक्रमिव बुद्धिर्व्यापारा विष्टैव मनोव्यापारयति आत्मानुनतथेत्यर्थः ॥ २२ ॥ ननु बुद्धेरवकर्तृत्वेन सर्वव्यवहारनिर्वाहे सति किं क्लीबसदृशेन आत्मांतरेणेत्याशङ्क्याह बुद्धेरिति बुद्धितदभावयोर्यावेदनाज्ञानं साक्षिरूपं बुधैर्योगिभिर्बुद्धेः सकाशाद्विक्ततया दृश्यते युक्त्यानुभवेन च गृह्यते एषः तदेव ज्ञानं क्षेत्रज्ञभावन आत्मप्रकाशको विधिरज्ञातज्ञापनं स्वप्रकाशमित्यर्थः न हिलयोदयवत्या बुद्धेरात्मत्वं संभवति कृतनाशा कृताभ्यागमप्रसंगादित्यन्यत्र विस्तरः ॥ २३ ॥ मनस इति बुद्धिमनसोरन्यतरस्य कर्तृत्वं करणत्वं वास्तुकिमुभयकल्पनयेत्याशयः ॥ २४ ॥